

சபைக்குதைக்கயில் பெண்கள் பேசுதல் பற்றிய விஷயம் என்ன?

(1 கொரிந்தியர் 14:34, 35)

1 கொரிந்தியர் நிருபத்தில் 14:34, 35 வசனப்பகுதியைக் காட்டிலும் அதிகம் விவாதத்திற்கு உரியது வேறு எதுவும் இல்லை என்றே நாம் கூறலாம். இவ்வசனப்பகுதி பின்வருமாறு கூறுகிறது:

சபைகளில் உங்கள் ஸ்தீரீகள் பேசாமலிருக்கக்கூடவர்கள்;
பேசும்படிக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை; அவர்கள் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்; வேதமும் அப்படியே சொல்லுகிறது. அவர்கள் ஒரு காரியத்தைக் கற்றுக்கொள்ளவிரும்பினால், வீட்டிலே தங்கள் புருஷரிடத்தில் விசாரிக்கக்கூடவர்கள்; ஸ்தீரீகள் சபையிலே பேசுகிறது அயோக்கியமாயிருக்குமே.

சபையில் பெண்கள் அமைதலாக இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் கூறினார். இந்த சட்டம், கிறிஸ்தவத்தை அறிக்கையிடும் மதக்குமுக்களினால் பாரம்பரியமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு இருக்கையில், சமீபத்திய ஆண்டுகளில் அதிகம் அதிகமான குழுக்கள் இந்தப் போதனையைப் புறக்கணிக்கின்றன. சில சபைகளில் பெண்கள் ஊழியர்களாகப் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

பெண்களைப் பிரசங்கியார்களாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் 1 கொரிந்தியர் 14:34, 35ல் உள்ள அறிவுறுத்துதல்களை இப்போது புறக்கணிக்கும் குழுக்கள், இவ்வசனப் பகுதிக்குப் பலவேறு வழிகளில் விளக்கம் அளிக்கின்றன. வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தை மதிக்காதவர்கள், பெண்கள் மீது வேதாகமம் வைக்கும் கட்டுப்பாட்டைப் புறக்கணிப்பதில், இடர்ப்பாடு எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. மற்றவர்கள் வேதாகமத்தை நம்புகின்றனர், ஆனால் பெண்கள் [சபையில்] அமைதலாக இருக்க வேண்டும் என்ற விதியை, புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில் சபை இருந்த பகுதியின் கலாச்சாரத்தினுடைய பிரதிபலிப்பாக மாத்திரம் கண்ணோக்குகின்றனர். காலங்கள் மாறியிருப்பதால், இந்த சட்டம் இனியும் நடைமுறைப் படுவதில்லை என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். சிலவேளைகளில் அவர்கள், “ஒருவரையொருவர் பரிசுத்த முத்தத்தோடு வாழ்த்துங்கள்” (ரோமார் 16:16அ) என்ற வசனப்பகுதியை இதற்கு இனையானதாகச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றனர். இன்றைய நாட்களில் பல இடங்களில், முத்தமிடுதல் என்பது வழக்கமான வாழ்த்துதலாக இனியும்

இருப்பதில்லை என்பதால், புதிய ஏற்பாட்டில் தரப்பட்டுள்ளபடி மிகச்சரியாக நாம் இந்த அறிவுறுத்துதலைப் பின்பற்றுவதில்லை.

இவ்வசனப்பகுதியின் போதனையைப் புறக்கணிப்பவர்களுக்கு, பெண்களின் சமத்துவத்தில் அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதால் [சபையில்] பெண்கள் அமைதலாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து விருப்பமற்றதாக உள்ளது. ஆண்களைப் போன்றே சமமாக பெண்கள் பணம் ஈட்டும் - பெண்கள் மருத்துவர்களாக, வழக்குரைஞர்களாக, பெரிய நிறுவனங்களின் முதன்மை நிர்வாகிகளாக மற்றும் நாடுகளின் தலைவர்களாக இருக்கும் - இந்த யுகத்தில் பெண்களுக்கு பிரசங்கிப்பதற்கான உரிமை மறுக்கப்படுதலை நம்ப இயலாததாக அவர்கள் காணுகின்றனர். அவர்களின் கண்ணேராக்கில், சபை என்பது, பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமானமாக இன்னும் மதிக்கப்படாத ஒரு இடமாக உள்ளது.

பெண்கள் மீது புதிய ஏற்பாடு விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடரும் மக்கள் கூட, இந்த விஷயத்தில் முழுமையாகக் கருத்து ஒருமைப்படுவதில்லை. பெண்கள் “அமைதலாக இருக்க” வேண்டும் என்று பவல் கூறியபோது, அவர் எதை அர்த்தப்படுத்தினார்? பெண்கள் பாடலாமா? வேதாகம வகுப்புகளுக்கு இந்த சட்டம் நடைமுறைப் படுகிறதா? விவாதத்திற்கு உரிய இவ்வசனப் பகுதியைப் பற்றிய சில கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க முயற்சி செய்வதற்கு நாம் விரும்புகிறோம்.

யார்?

1 கொரிந்தியர் 14:34, 35 வசனப்பகுதி யாரைப்பற்றிப் பேசுகிறது? இவ்வசனம் “பெண்கள்” அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று மாத்திரம் கூறுகிறது. இந்தப் பெண்கள் யாராக இருந்தனர்?

மனைவிகள். “மனைவிகளை” இவ்வசனப்பகுதி “பெண்கள்” என்று குறிப்பிடுவதாகச் சிலர் நம்புகின்றனர். உண்மையில் ஃயோ... என்ற ஒரே கிரேக்க வார்த்தைகள் “பெண்” என்றும் “மனைவி” என்றும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. இதன் மொழிபெயர்ப்பு சந்தர்ப்பப் பொருளினால் தீர்மானிக்கப் படுகிறது. இவ்வசனப்பகுதி தீர்க்கதறிசிகளின் மனைவிகளைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்று சிலர் கூறுகின்றனர், அவர்கள் தங்கள் கணவர்கள் தீர்க்கதறிசனம் உரைக்கும்போது அவர்களை இடை மறிப்பதற்குப் பதிலாக அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று இவ்வசனப்பகுதி கூறுவதாக அவர்கள் நினைக்கின்றனர்.

அனேகமாகப் பவல், “தீர்க்கதறிசிகளின் மனைவிகளை” இவ்விடத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்க மாட்டார். இவ்வசனப்பகுதியில் எந்த ஒரு ஆங்கிலப்பதிப்பிலும் “மனைவிகள்” என்ற வார்த்தை இருப்பதில்லை. மற்றும் இவ்வசனப்பகுதியானது “அவர்களின் பெண்கள்” என்றால் ஆனால் அதற்கு மாற்றாக “பெண்கள்” என்றே பேசுகிறது (வசனம் 34; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). மற்றும், தீர்க்கதறிசிகளின் மனைவிகள் மாத்திரம் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்க வேண்டியது ஏன்? அப்படிப்பட்ட இடைமறித்தவினால் அவர்கள் மாத்திரமே குற்றப்பட்டு இருப்பார்கள் என்பது சாத்தியமற்றதாகும்.

எவ்வாப் பெண்களும். “பெண்கள்” என்பது சபையில் உள்ள எல்லாப் பெண்களையும் அர்த்தப் படுத்துகிறது என்பது மிகவும் பொதுவான கண்ணேராட்டமாக உள்ளது. “நியாயப்பிரமாணம்” (வசனம் 34ஆ) பற்றிய

பவுலின் குறிப்பின் உலகளாவிய பயன்பாடு மற்றும் சபையில் பெண்ணுடைய பேச்சின் வெட்கக் கேடு (வசனம் 35ஆவு) ஆகியவை இந்தக் கண்ணோட்டத்திற்குச் சாதகமாக உள்ளன, இவ்வசனம் 1 தீமோத்தேயு 2:11, 12 ஜப் போன்றதாகவே செயல்படுகிறது.

பெண் தீர்க்கதரிசிகள். பவுல் பெண் தீர்க்கதரிசிகளிடத்தில் இதைக் கூறியிருக்கலாம் என்ற மூன்றாவது சாத்தியக்கூறு ஒன்றுள்ளது.¹ அவர் 31 மற்றும் 32 ஆகிய வசனங்களில், தீர்க்கதரிசினம் உரைத்தல் பற்றிப் பேசினார்; மற்றும் அவர் 34ம் வசனத்தில், “பெண்கள்” - ஒருவேளை இது “பெண் தீர்க்கதரிசிகள்” என்று அர்த்தப்படுத்தி இருக்கலாம்² - சபையில் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறியபோது, அதே பொதுவான தலைப்பு பற்றிய தமது கலந்துரையாடலைத் தொடர்ந்ததாகத் தோன்றுகிறது.³ பெண் தீர்க்கதரிசிகள் சபையில் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்குப் பவுலின் அறிவுறுத்துதல் ஏற்படுத்தப் பட்டிருந்து என்றால், மற்ற பெண்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று அது எவ்வளவு அதிகமாகப் போதிப்பதாக இருக்க வேண்டும்?

எங்கு?

அப்படியானால், பெண்கள் எங்கு அல்லது எந்த குழ்நிலைகளில் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்? அவர்கள் “சபைகளில்” அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் கூறினார். “சபை” என்பதற்கான (ekklēsia என்ற) வார்த்தை உலகளாவிய வகையில் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தை அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் கூடிவரும் தேவனுடைய மக்களின் சபைக் குழுமத்தைக் குறிப்பிட்ட முடியும். இத்துடன் கூடுதலாக, இது ஆராதனைக்கு கூடிவரும் சபையை - “சபைகூடுகையை” - அர்த்தப்படுத்த முடியும்.⁴ 14ம் அதிகாரம் முழுவதிலும், சபையானது முறைப்படி கூடிவந்துள்ள காலத்திற்கான அறிவுறுத்துதல் மீதே வளியுறுத்தம் உள்ளது.

வசனம் 4 - “தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்லுகிறவனோ சபைக்குப் பக்திவிருத்தி உண்டாகப் பேசுகிறான்.”

வசனம் 5 - “சபைக்குப் பக்திவிருத்தி உண்டாகும்படிக்கு.”

வசனம் 12 - “சபைக்குப் பக்திவிருத்தி உண்டாகுத்தக்கதாக அவைகளில் தேறும்படி நாடுங்கள்.”

வசனம் 19 - “நான் சபையிலே அந்தியபாலைஷயில் பதினாயிரம் வார்த்தைகளைப் பேசுகிற்கிலும்.”

வசனம் 23 - “சபையாரெல்லாரும் ஏகமாய்க் கூடிவந்து.”

வசனம் 26 - “நீங்கள் கூடிவந்திருக்கிறபோது.”

வசனம் 28 - “சபையிலே பேசாமல்.”

வசனம் 34 - “சபைகளில் உங்கள் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்கக்கடவர்கள்.”

வசனம் 35 - “ஸ்திரீகளில் சபையிலே பேசுகிறது அயோக்கியமாயிருக்குமே.”

14:34, 35ம் வசனங்களில் “சபைகளில்” மற்றும் “சபையில்” என்ற சொற்றெராட்கள் பரிசுத்தவான்களின் “சபைகூடுகைகளை” குறிப்பிடுகிறது என்பது நிச்சயம்.⁵

14:34, 35ம் வசனங்கள், “சபை கூடுகைகளில்” பெண்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டால், சபை கூடிவருவதாக கருதப்படுவது

எப்போது? எடுத்துக்காட்டாக, வயது வந்தவர்களுக்கான வேதாகம வகுப்பு ஒன்றில், “ஆராதனை ஊழியம்” தொடர இருக்கும் அதே இடத்தில், சபை உறுப்பினர்களில் ஏறக்குறைய எல்லாரும் கலந்துகொள்ளும்போது, “ஆராதனை ஊழியத்தில்” பேசத் தடைசெய்யப்படும் பெண்கள் வேதாகம வகுப்பின்போது பேச அனுமதிக்கப்படுகின்றனரா?

இந்தக் கேள்விக்குக் சருக்கமான பதில் பின்வருமாறு: “சபை கூடிவந்துள்ளது - மற்றும் பெண்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் - சபைகூடி வந்துள்ளபோது என்று அது கூறும்போது, நடைமுறைப்பட வேண்டும்.” அந்தக் கருத்து விணோதமானதாகக் காணப்படக் கூடாது. எந்த ஒரு நிறுவனமும் தனது முறைப்படியான கூட்டங்கள் எப்போது தொடங்குகின்றன மற்றும் முடிகின்றன என்பதைக் கூறுவதற்கு உரிமை கொண்டுள்ளது. அதன் தலைவர் “கூட்டம் முறைப்படி தொடங்குகிறது” என்று கூறும்போது, அவர் “கூட்டம் நிறுத்திவைக்கப்படுகிறது” என்று கூறும்வரையிலும், கண்டிப்பான முறைமைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு கவனநிறைவான சபை செயல்முறை பின்பற்றப்பட வேண்டும். அனேகமாக ஒரு வேளையில் ஒரு நபர்தாம் பேச அனுமதிக்கப்படுவார். இருப்பினும் கூட்டத்திற்கு முன்னும் பின்னும், உரையாடலின் பொதுவான [முறைசாராத] பேச்சு ஒன்று இருக்கலாம், அதில் சிறு சிறு குழுக்களாக ஒவ்வொருவரும் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். முன்னும் பின்னும் நடப்பது என்ன என்பதைப் பற்றி எவர் ஒருவரும் அக்கறை கொள்வதில்லை; கூட்டத்தை நடத்துவதற்கான ஒழுங்குமுறைவிதிகள் என்பவை, நிறுவனத்தின் தலைவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டபடி, கூட்டம் உண்மையில் நடைபெறும்போது மாத்திரம் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. அதுபோன்றே, சபைகூட்டங்கள் அல்லது சபைகூடுகைகளின் நடக்கை பற்றிய “சட்டங்கள்” என்பவை சபைக்குமுமத்தின் நடத்துனர்களால் கூறிப்பிடப்பட்டபடி கூட்டங்கள் நடைபெறும்போது மாத்திரமே நடைமுறைப்படுகின்றன.

சபையின் வாழ்வில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு உதாரணத்தை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திப்போமாக. ஒரு உறுப்பினருடைய வீட்டில் பல குடும்பங்கள் ஒன்றுகூடுவதை நாம் சித்தரித்துக் கொள்ள முடியும். அவர்கள் “சகலமும் நல்லொழுக்கமாயும் கிரமமாயும் செய்யப்படக்கூடவது” என்ற பொதுவான கொள்கையினால் தாங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக நம்புகின்றனர் (காண்க 14:40). ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் ஆராதனைக்குக் குடும்பங்கள் வந்துசேர்க்கையில், வீட்டின் உரிமையாளர், எல்லாருக்கும் கால்பி தருகிறார், உறுப்பினர்கள் வட்டமாக அமர்ந்து, அல்லது நின்றுகொண்டு பொதுவாக வாரத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றனர்; பல உரையாடல்கள் நடந்தன, பலர் ஒரே வேளையில் பேசுகின்றனர்; ஒழுங்குமுறையைக் காப்பதற்கான முயற்சி எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கடைசியாக, இறுதிக் குடும்பம் வந்து சேர்கிறது, அங்குள்ள மனிதர்களில் ஒருவர், “நல்லது, இப்போது தொடங்கும் நேரமாயிற்று” என்று கூறுகிறார். அப்போது மக்கள் தங்கள் கால்பி டம்மளர்களைக் கீழே வைக்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் பேசுவதை நிறுத்திவிட்டு, அமர்ந்திருந்து, நடத்துனரை எதிர்பார்ப்புடன் கண்ணோக்குகின்றனர். அவர், “இந்தக் காலை வேளையில் நான் பாடலில் வழிநடத்துவேன், ஜான் கர்த்தருடைய பந்தியை கொடுப்பார் மற்றும் சாழுவேல் செய்தியைப் பிரசங்கிப்பார்” என்று கூறுகிறார். ஆராதனை நடைபெறுகிறது மற்றும் நிறைவில் அது ஒரு ஜெபத்துடன் முடிகிறது.

ஜெபத்திற்குப் பின்பு, மக்கள் மறுபடியும் பேசத் தொடங்குகின்றனர். அவர்கள் எழுந்து சுற்றிலும் சென்று வருகின்றனர், கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றாக உண்பதற்குத் தயாராகுகையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வகையிலான குழப்பம் ஒன்றும் அங்குள்ளது.

இந்தக்காட்சியில், சபையானது ஒழுங்கும் கிரமுமான முறையில் விஷயங்களைச் செய்யக் கீழ்ப்படிவதற்கு கடமைப்பட்டது எப்போது? அது உண்மையான ஆராதனை ஊழியம் தொடங்கிய வேளையிலிருந்து - சபை நடத்துனர்களால் சபையின் சார்பாக முடிவு செய்யப்பட்டு அறிவிக்கப்பட்ட வேளையிலிருந்து - என்பது தெளிவு, மீண்டுமாக ஆராதனை முடிந்தபின், சபையின் சார்பாக முடிவுசெய்யப்பட்டு சபையின் நடத்துனர்களில் ஒருவரால் அறிவிக்கப்படும் வேளையிலிருந்து என்பது தெளிவு. இவ்வாறாக, எல்லா நடவடிக்கைகளும் நேர்த்தியாகவும் ஒழுங்காகவும் செய்யப்படும் கால வேளையின் தொடக்கம் மற்றும் முடிவு ஆகியவற்றை சபையே முடிவுசெய்தது.

இதுபோன்றே கூட்டம் தொடங்குவது மற்றும் முடிவது எப்போது என்பதை, சபை - குறிப்பாக, சபையில் உள்ள ஒரு நடத்துனர் அல்லது நடத்துனர்களின் குழு - முடிவு செய்ய வேண்டும். அந்த வேளைகளுக்கு இடையில் பெண்கள் அமைதி காக்க வேண்டும்.

என்ன?

பெண்கள் மீது வசனப்பகுதி விதிக்கும் கட்டுப்பாடு என்ன? அவர்கள் மிகச்சரியாக எதைச் செய்ய வேண்டும் அல்லது எதைச் செய்யக் கூடாது?

34ம் வசனம், அவர்கள் “அமைதியாயிருக்க” வேண்டும் என்று கூறுகிறது. பவுல் அர்த்தப்படுத்தியது என்ன? ஒன்றாகக் கூடிப் பேசும் அல்லது இடை மறிக்கும் கேள்விகளைக் கேட்கும் பெண்கள் ஆராதனை ஊழியங்களைத் தொந்தரவு செய்தனர் என்பது ஒரு கண்ணோட்டமாகும்.⁶ இந்தக் கண்ணோட்டம் சில தகுதிகளைக் கொண்டிருக்கையில், “நல்லொழுக்கமும் கிரமுமான முறையில்” ஆராதனை ஊழியங்களை நடத்துவதற்கான கட்டளையானது (14:40) இப்படிப்பட்ட நடத்தையை ஏற்கனவே தடைசெய்வதாக இருக்கும். ஆகையால் இன்னொரு விளக்கம் அனேகமாகத் தேவை என்று காணப்படுகிறது.

பவுல் எதை அர்த்தப்படுத்தினார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுவதற்காக, ஏழு வசனங்களில் இதே வார்த்தை மூன்று முறைகள் பயன்படுத்தப் பட்டிருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். விளக்கம் அளிப்பவர் இல்லையென்றால், பாறைகளில் பேசுபவர் “அமைதியாயிருக்க” வேண்டும் (வசனம் 28); வேறொரு தீர்க்கதரிசிக்கு வெளிப்படுத்துதல் தரப்பட்ட தென்றால், ஏற்கனவே தீர்க்கதரிசனம் கூறுபவர் “அமைதியாயிருக்க” வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது (வசனம் 33); மற்றும் பெண்கள் (அல்லது பெண் தீர்க்கதரிசிகள்) “அமைதியாயிருக்க” வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது (வசனம் 34). தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் பாறைகளில் பேசுபவர்கள் செய்ய வேண்டியிருந்ததைப் பெண்கள் செய்ய வேண்டும் என்று பவுல் கூறினார்: அதாவது ஆராதனை ஊழியத்தின்போது பேசாது இருக்க வேண்டும்.⁷ இந்தத் தடையை, நவீன்காலச் சொற்றொடரில் இடுவதென்றால், சபையின் முறையான கூடுகைகளில் அவர்கள் பிரசங்கிக்க அல்லது போதிக்கக் கூடாது.

அவர்கள் முற்றிலும் அமைதியாயிருக்க வேண்டுமா? “அமைதியாயிருந்தல்”

என்பதற்கான விணைச் சொல்லானது அவர்கள் ஒலி எழுப்புவதைக்கூடத் தடை செய்கிறதா? அது அவ்வாறே செய்கிறது என்று சிலர் விவாதிக்கின்றனர், ஆனாலும் சந்தர்ப்பப்பொருளானது இந்தக் கண்ணோட்டத்தை ஆகரிப்பதில்லை மற்றும் விணைச் சொல்லின் அர்த்தம் இதை நிரப்பந்திப்பது இல்லை. கிரேக்க விணைச் சொல்லான sigaro என்பது, “ஓன்றும் கூறாதிருத்தல், அமைதி காத்தல், பேசாதிருத்தல்”; “பேசதலை நிறுத்துதல், அமைதியாயிருத்தல்” என்று விளக்கப்படுகிறது.⁸

Sigaro என்பது “முற்றிலுமான” அமைதி பற்றிப் பேச அவசியமில்லை என்ற உண்மையானது, நடபடிகள் 21 மற்றும் 22 அதிகாரங்களில் அதன் பயன்பாட்டில் இருந்து தெளிவாகிறது. நடபடிகள் 21:40ஆக வசனப்பகுதி, “பவுல் படிகளின் மேல் நின்று, ஐனங்களைப்பார்த்து கையமர்த்தினான்; மிகுந்த அமைதலுண்டாயிற்று, அப்பொழுது அவன் எபிரெய் பாஷையிலே பேசத் தொடங்கினான்” என்று கூறுகிறது. பின்பு நடபடிகள் 22:2ம் வசனம், “அவன் எபிரெய் பாஷையிலே தங்களுடனே பேசகிறதை அவர்கள் கேட்டபொழுது, அதிக அமைதலாயிருந்தார்கள் என்று கூடுதலாகக் கூறுகிறது. ஒரு பேரமைதி (sigaro என்பதே பெயர்ச்சொல் வடிவமான sigos) கூட்டத்தில் ஏற்பட்ட பின்னரும்கூட, கூட்டம் “அதிக அமைதல்” ஆவதற்கு இன்னமும் சாத்தியக்கூறு இருந்தது. இவ்வார்த்தை “முற்றான அமைதி” என்று அர்த்தப்பட அவசியமில்லை என்பது தெளிவாகிறது.⁹

ஏன்?

பெண்கள்மீது இந்தக் கட்டுப்பாட்டை பவுல் வைத்தது ஏன்? பெண்கள் சபைகூடுகையில் பேசதலை அவர் தடைசெய்ததற்கு, அவர் பெண்களை வெறுப்பவராக இருந்தார் என்பதோ அல்லது ஆண்களைவிடப் பெண்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றோ அல்லது எதையும் செய்ய இயலாதவர்கள் என்றோ அவர் நினைத்தார் என்பது காரணமல்ல.

பின்பு ஏன் பெண்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்? ஆங்கில மொழியில் இவ்வசனப்பகுதியில் “ஏனென்றால்” (gar) என்று அர்த்தப்படும் இரண்டு “for” கள் அடங்கியள்ளன. இந்தச் சொற்றொடர்களால் கருத்தாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள காரணங்களுடன் கூடுதலாக சந்தர்ப்பப் பொருளில் இன்னொரு காரணமும் மறைமுகமாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

கீழ்ப்படிதலுடன் இருப்பதற்கு முதல் “for” அல்லது “ஏனென்றால்” சொற்றொடரில் (வசனம் 34), பெண்கள், “பேசும்படிக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை; அவர்கள் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்; வேதமும் அப்படியே சொல்லுகிறது” என்பதால் அவர்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் கூறினார். ஒரு பொதுவான விதி உள்ளது என்பதே கருத்தாகக் காணப்படுகிறது: பெண்கள் பேச அனுமதிக்கப் பட்டிருப்பது இல்லை, ஆனால் கீழ்ப்படிந்து இருக்க வேண்டும்.¹⁰ ஒரு பெண் (பெண் தீர்க்கதரிசிகூட) சபையில் பேசினால், அவள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்ற விதியை மீறுகிறான்.

34ஆக வசனப்பகுதியில் உள்ள “வேதம்” என்பது, பெண்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்று உரைக்கும் பழைய ஏற்பாட்டைக் குறிக்கிறது. இந்த அறிவுறுத்துதல் வேதவாக்கியங்களில், படைப்பு மற்றும் வீழ்ச்சி பற்றிய விபரங்களில் முன்னதாகவே தரப்பட்டிருந்தது.¹¹ (ஒரு சில விதிவிலக்குகள் தவிர)

எப்போதும் ஆண்களுக்குத் தரப்பட்டுள்ள ஆவிக்குரிய நடத்துவத்தின் பொறுப்பில், கீழ்ப்படிதல் என்பதே பெண்களின் பணிப்பொறுப்பாக உள்ளது என்று பழைய ஏற்பாடு குறிப்பாக உணர்த்துகிறது.

அயோக்கியமானதைத் தவிர்ப்பதற்கு, கேள்விகள் கேட்காமல்கூட இருக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்குப் பெண்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு, பெண்கள் சபையிலே பேசுகிறது அயோக்கியமாயிருக்கும் (“shameful”; NRSV) என்பது இரண்டாவது காரணமாக உள்ளது. 35ம் வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள *aischiron* என்ற வார்த்தை 1 கொரிந்தியர் 11:6லும் காணப்படுகிறது: “தலைமயிர் கத்தரிக்கப்படுகிறதும் சிரைக்கப்படுகிறதும் ஸ்தோக்கு வெட்கமானால் (disgraceful; NASB) முக்காடிட்டுக் கொண்டிருக்கக்கடவள்” (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). தமிழ் வேதாகமத்தில் 1 கொரிந்தியர் 14:35ல் இவ்வார்த்தை “அயோக்கியம்” என்றும் 1 கொரிந்தியர் 11:6ல் “வெட்கம்” என்றும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளதைக் கவனிக்கவும்.] இது, கொரிந்து நகரில் கலாச்சாரச் சூழ்நிலையில், பேசுபவர்கள் பெண்களாக இருந்தால் சபைக்கு அது வெட்கக் கேடாக இருக்கும் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது.¹² உண்மையில் யூத சபைக்கூடுகைகளில் பெண்கள் பேச அனுமதிக்கப்படவில்லை, மற்றும் குறைந்தபட்சம் சில ரோமானியர்கள், பொது இடத்தில் பேசும் பெண்கள் பற்றி எதிர்மறைக் கண்ணேணாட்டங்களை வெளிப்படுத்தினர்.¹³

இதைச் சிந்தையில் கொண்டவர்களாக நாம், பெண்கள் அமைதியாக இருக்கல் என்பது செய்வதற்குச் சரியான விஷயமாக தேவனுடைய கண்களில் உள்ளது என்பதாலும் அது செய்வதற்குச் சரியான விஷயமாக மனிதருடைய கண்களில் உள்ளது என்பதாலும், அவர்கள் அவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதே பவுலின் முதல் இரண்டு விவாதங்களாக இருந்தன என்று கூறலாம்.

சபைகளின் உலகளாவிய நடைமுறையைப் பின்பற்றுதல்: பெண்கள் சபைகூடுகைகளில் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான மூன்றாவது காரணம், இந்தக் கட்டடங்களுக்கு முன்னும் பின்னும் வருகிற வசனங்களினால் கருத்தாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 34ம் வசனத்திற்கு முன்னதாக நாம், “பரிசுத்தவான்களுடைய சபைகளைல்லாவற்றிலேயும் அப்படியே இருக்கிறது” என்று வாசிக்கிறோம். இந்த வார்த்தைகள் இதற்கு முன்புள்ள (“தேவன் கலகத்திற்குத் தேவனாயிராமல், சமாதானத்திற்குத் தேவனாயிருக்கிறார்” என்ற) வாக்கியத்திற்கு உரியதா அல்லது அதற்கு பின்புள்ள (“சபைகளில் உங்கள் ஸ்தோக்கள் பேசாமலிருக்கக்கடவர்கள்; பேசும்படிக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை”) என்ற வாக்கியத்திற்கு உரியதா என்பதில் கல்வியாளர்கள் கருத்து வேறுபடுகின்றனர்.¹⁴ பின்திய கண்ணேணாட்டம் மிகவும் சரியானது என்றால், பவுல் முந்தியதில் இருந்து விவாதம் செய்தார் என்றாகிறது: சபைக்குமுமங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெண்கள் அமைதியாக இருந்தனர்; ஆகையால் கொரிந்து நகரில் கூடிய சபையிலும் அவர்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்.

33ஆவசனப்பகுதியில் விஷயம் இவ்வாறு இருந்தாலும் இல்லையென்றாலும், கொரிந்தியர்கள் தங்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டவற்றில் இருந்து மாறுபட்ட வகையில் விஷயங்களைச் செய்வதற்குத் தாங்கள் உரிமை கொண்டுள்ளதாக அவர்கள் நினைத்திருந்தமைக்காக, 36ம் வசனத்தில், பவுல் அவர்களைக் கடித்து கொண்டவராகக் காணப்படுகிறார். “தேவவசனம் உங்களிடத்திலிருந்தா பறப்பட்டது?” “அது உங்களிடத்திற்கு மாத்திரமா வந்தது?” என்று பவுல்

கேட்டார். “இல்லை” என்பதே எதிர்பார்க்கப்பட்ட பதிலாக இருந்து. இந்த அம்சத்தில், மற்ற சபைகளின் நடைமுறையைக் கருதாமல் கொரிந்தியர்கள் தங்கள் சொந்த வழிகளில் செல்வதற்கு உரிமை கொண்டிருக்கவில்லை.¹⁵ சபைக்குடைகளில் பெண்கள் பேசாதிருக்க வேண்டும் - இது கீழ்ப்படிதலைத் தேவன் கேட்கிறார் என்பதால் மாத்திரமல்ல, மற்றும் ஆராதனையில் ஒரு பெண் வழிநடத்துதல் என்பதை அயோக்கியமானதாக மனிதர்கள் கருதினர் என்பதால் மாத்திரமல்ல, ஆனால் முதல் நூற்றாண்டு சபையில் ஆராதனையில் ஆண் வழிநடத்துதல் என்பது நிலைநாட்டப்பட்ட வடிவமைப்பாக இருந்தது என்பதாலும், அவர்கள் [பெண்கள்] பேசாதிருக்க வேண்டும்.

எப்போது? (எதுவரைக்கும்?)

இந்தத் தடை எதுவரைக்கும் நீடித்திருக்க வேண்டும்? இவ்வசனப் பகுதியில் காணப்படுகிற, பெண்கள் மீதான தடை என்பது இன்றைய சபைக்கு நடைமுறைப்படுத்தக் கூடியதாக உள்ளதா?¹⁶

பெண்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையானது இன்றைய நாட்களில் சபையைக் கட்டுப்படுத்துகிறதா இல்லையா என்பது பற்றி, கல்வியாளர்கள் விவாதித்துள்ளனர். பின்வரும் காரணங்களில் ஒன்று அல்லது அதிகமானவற்றிற்காக, இது கட்டுப்படுத்துவது இல்லை என்று பலர் கூறுகின்றனர்:

(1) “இவ்வசனப் பகுதியைப் பவுல் எழுதவில்லை, எனவே இது ஏவுதல் பெற்ற கட்டளை என்று நினைக்கப்பட முடியாது.”

(2) “கொரிந்து நகரில் இருந்த சூழ்நிலையானது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனையை உள்ளடக்கியது (பெண்கள் ஒன்றுகூடிப் பேசியதன் மூலம் சபையைத் தொந்தரவு செய்தனர்) இது இன்றைய நாட்களில் சபைகள் எதிர்கொள்ளாத பிரச்சனையாகும்.”¹⁷

(3) “பெண்கள் பேசுதல் என்பது அப்போது இருந்த சமூகத்தில் அயோக்கியமானதாகக் காணப்பட்டிருக்கும் என்ற உண்மையால் சட்டிக்காட்டப்பட்ட வகையில், இந்தப் பிரச்சனை கலாச்சார ரீதியான மறைக்குத்துக்களைக் கொண்டுள்ள வேளையில், இதே விஷயம் இன்றைய நாட்களில் அயோக்கியமானதாகக் காணப்படாது.”¹⁸

(4) “கட்டுப்பாடு அற்புத வரங்களையும் அற்புத வரங்கள் செயல்படுத்தப்பட்ட கூட்டங்களையும் உள்ளடக்கிற்று; இன்றைய நாட்களில் அற்புத வரங்கள் இல்லை என்பதால், இந்தக் கட்டுப்பாடு நடைமுறைப்படுவதில்லை.”¹⁹

(5) “சபையில் பெண்களுக்கு விதிமுறைப்படியான கொள்கை என்பது கலாத்தியர் 3:28ல் உரைக்கப்பட்டுள்ளது (‘ஆணைன்றும் பெண்ணைன்றுமில்லை’), மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய பகுதியானது மேலோங்கியுள்ள இந்த சட்டத்தின் வெளிச்சுத்தில் விளக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.²⁰ ஆகையால், 1 கொரிந்தியர் 14:34, 35 வசனப்பகுதி, பயன்படுத்தாமல் விடப்பட வேண்டியதான், முதல் நூற்றாண்டு சபையின் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தின் பகுதியாக உள்ளது.”

இந்த விவாதங்களில் பெரும்பான்மையானவை சிறிதளவே மதிப்புடையவைகளாக உள்ளன. ஏவுதல் பெற்ற புத்தகம் என்ற வகையில்

புதிய ஏற்பாட்டை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஏவதலினாலேயே 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தையும் பெண்கள் பேசுதல் மீது கவனம் குவிக்கும் 2:11-14 வசனப்பகுதியுள்ள 1 தீமோத்தேயு நிருபத்தையும் பவல் எழுதினார் என்று நாம் நம்புகிறோம். ஆகையால் புதிய ஏற்பாட்டின் வசனப்பகுதியை கணவீனப்படுத்தும் எந்த விவாதத்தையும் நாம் மறுக்கிறோம்.

மற்றும், சபையில் பெண்கள் பேசுதலுக்கு எதிரான தடையானது காலத்தின் முடிவு வரையிலும் நிலைத்திருக்கும்படியான நோக்கங் கொண்டது என்று நம்புவதற்கு நாம் நல்ல காரணங்களைக் கொண்டுள்ளோம்:

(1) நிபந்தனையானது உலகளாவிய ஒரு கட்டளையாக இருந்தது. கொரிந்து சபையில் கூறப்பட்ட கட்டுப்பாடு அந்த இடத்திற்கு மாத்திரமல்ல அல்லது ஆவிக்குரிய வரங்களைக் செயல்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக சபைகளுடன் மாத்திரம் வரையுக்கப்பட்டதல்ல. மாறாக அது “சபைகளெல்லாவற்றிலேயும்” நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய கட்டுப்பாடாக இருந்தது (14:33).²¹

(2) இது காலம் கடந்த கொள்கையின் அடிப்படையிலானதாக இருந்தது. (“சபைகளில் உங்கள் ஸ்தீர்கள் பேசாமலிருக்கடவர்கள்; பேசும்படிக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை” என்ற) “பொதுவான விதி”க்கான காரணம் அன்று உண்மையாக இருந்தது மற்றும் அது இன்றைய நாட்களிலும் உண்மையானதாகவே நிலைத்துள்ளது. பெண்கள் “அமர்ந்திருக்கவேண்டும்; வேதமும் அப்படியே சொல்லுகிறது” (14:34) என்பது காலமற்ற காரணமாக உள்ளது. இது இவ்வாறு இருப்பதால், இரண்டாவது காரணம் (“அயோக்கியமாயிருக்குமே” [“தகுதியற்றதாக உள்ளது”; NIV] - ஓவ்வொரு காலம் மற்றும் ஓவ்வொரு இடத்திலும் நடைமுறைப்படுகிறதா இல்லையா என்பது ஒரு பொருட்டல்ல.

(3) புதிய ஏற்பாட்டில் இது சீர்பொருத்தமானதாகக் காணப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டுப்பாடு நிலைத்திருத்தலை நோக்கங்கொண்டது என்பதை, இந்தப் பாடக்கருத்தின் மீது வேதாகம போதனையின் சீர்பொருத்தம் கட்டிக்காட்டுகிறது, “ஆவிக்குரிய வகையில் ஆண் வழிநடத்துதல்” என்பதன் மீது நாம் வேதாகம வலியுறுத்தம் ஒன்றைக் காண்பது மட்டுமின்றி, பெண்கள் பேசுதல் பற்றி குறிப்பாகக் கவனம் செலுத்தும், 1 கொரிந்தியர் 14:34, 35 மற்றும் 1 தீமோத்தேயு 2:11-14 என்ற இரு வசனப்பகுதிகளையும் நாம் காண்கிறோம். இவ்விரு வசனப்பகுதிகளும் ஏறக்குறைய இணைவசனப் பகுதிகளாக உள்ளன. சபையின் கூடுகைகளில் பெண்கள் நடத்துதலைப் புதிய ஏற்பாடு சீர்பொருத்தமாக மற்றும் சீராகத் தடைசெய்கிறது.

சபையில் பெண்கள் அமைதலாயிருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையானது புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படுகிற காலமற்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலான ஒரு உலகளாவிய கட்டளையாக இருந்தது. ஆகையால் நாம், இந்தக் கட்டளையானது புதிய உடன்படிக்கையின் யுகம் முழுவதிலும் சபையினால் கடைப்பிடிக்கப்படுதலை நோக்கங்கொண்டது என்று முடிவு செய்ய வேண்டும்.

முடிவுரை

பெண்களைப் பிரசங்கியார்களாக நாம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது தேவனுடைய சித்தம் அல்ல. அப்படியென்றால் அது, பெண்கள்

பயனற்றவர்கள் அல்லது ஆண்களைக் காட்டிலும் தாழ்ந்தவர்கள் என்று அர்த்தப்படுத்துகிறதா? அவர்களுக்காகவும் சிறிஸ்து மரித்திருக்கையில் மற்றும் ஆண்களைப் போன்றே அதே அடிப்படையில் அவர்களும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் (கலாத்தியர் 3:28) என்று அவர் விரும்புகையில், அவர்கள் எப்படி தாழ்ந்தவர்களாக இருக்க முடியும்? அவர்கள் மாறுபட்ட பணிப்பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் அது அவர்கள் தாழ்ந்த பணிப்பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளனர் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. அவர்கள் பயனற்றவர்களா? சபையில் தேவனை மகிழைப்படுத்த, மற்ற மக்களுக்கு உதவிசெய்ய மற்றும் ஆக்துமாக்களை இரட்சிக்க, பெண்கள் செய்துள்ள மற்றும் செய்யக்கூடிய ஜம்பது அல்லது அதற்கும் மேலான விஷயங்களை நாம் சலபமாகப் பட்டியலிட முடியும். இல்லத்திலும் சபையிலும் கிறிஸ்தவப் பெண்மீது நடத்தும் பொறுப்பில் வரையரைகளை வேதாகமம் வைத்துள்ளது. அதற்கு அப்பால், ஒரு கிறிஸ்தவப் பெண்மனை கிறிஸ்தவ ஆண் செய்யக்கூடிய எந்த ஒரு விஷயத்திலும் சாதனை செய்ய முடியும்!

குறிப்புகள்

¹F. W. Grosheide, *Commentary on the First Epistle to the Corinthians*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1953), 341, and Eldred Echols, *The Most Excellent Way - Overcoming Chronic Issues that Divide the Church* (Fort Worth, Tex.: Sweet Publishing, 1994), 169, 178-79 ஆகியோர் இந்த நிலைப்பாட்டை மேற்கொண்டுள்ள விளக்கவரையாளர்கள் மத்தியில் இருக்கின்றனர். இந்தப்பகுதி பெண்கள் தீர்க்கதறிசனம் கூறுவதைப்பற்றி அல்ல, பெண்கள் பாணியில்பேசுவதைப்பற்றி இருக்கக்கூடும் என்ற கண்ணோட்டம் James Burton Coffman, *Commentary on 1 and 2 Corinthians* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1977), 240-41 விளக்கவரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ²தொடக்கால சபையில் பெண் தீர்க்கதறிசிகள் இருந்தனர் என்பது பல வசனப்பகுதிகளில் இருந்து தெளிவாகிறது. (காண்க நடபாடிகள் 21:9; 1 கொரிந்தியர் 11:5.) ³பெண் தீர்க்கதறிசிகள் இவ்விடத்தில் அர்த்தப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர் என்றால், இவ்வசனப் பகுதி சிந்தனை ஒட்டத்தை இடைமறிப்பில்லை - இது இவ்வசனப் பகுதியில் காரல் ஹாலடே யூதித்து ஒரு பிரச்சனையாகும். (Carl Holladay, *The First Letter of Paul to the Corinthians*, The Living Word Commentary [Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1979; reprint, Abilene, Tex.: A.C.U. Press, 1984], 188.) ஒருவேளை பவுல், “பெண்கள்” என்பது “பெண் உதவிக்காரர்களை” அர்த்தப்படுத்தி இருக்கக் கூடிய வகையில் 1 தீமோத் தேயு 3:11ல் செய்ததைப் போன்ற சிலவற்றை இங்கு செய்திருக்கலாம். ⁴“சபை கூடிவருதல்” என்பது *ekklēsia* என்பதின் ஒரு விளக்கமாக உள்ளது. (Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 4th ed., rev. and aug. William F. Arndt and F. Wilbur Gingrich [Chicago: University of Chicago Press, 1957], 240). ⁵“இது சபைக்கூடைக்கான குறிப்பைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் இது எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் பெண்கள் போதிப்பதைத் தடைசெய்வதில்லை” (Raymond C. Kelcy, *First Corinthians*, The Living Word [Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1967], 68). On this virtually all commentators agree. Echols said, “A prophetess could lead public prayer or teach anywhere but in the assembled church” (Echols, 178-79). ⁶Kevin Quast, *Reading the Corinthian Correspondence - An Introduction* (New York: Paulist Press, 1994),

86; Carroll D. Osburn, "The Interpretation of 1 Cor. 14:34-35," in *Essays on Women in Earliest Christianity*, ed. Carroll D. Osburn (Joplin, Mo.: College Press, 1995), 1:234.⁷இங்கு "பெண் தீர்க்கதறிசிகள்" அர்த்தப்படுத்தப்பட்டனர் என்றால், அந்தப் பெண் தீர்க்கதறிசிகள் மற்ற இடங்களில் தங்கள் வரங்களைச் செயல்படுத்தலாம் என்றாகிறது, ஆனால் சபைகளுடையில் உரத்துப் பேசக்கூடாது. இவ்வசனப்பகுதி, முறையான சபைகளுடையில் பிரசங்கித்தல் அல்லது போதித்தலில் இருந்து பெண்களைத் தடைசெய்வதாகப் பல விளக்கவுரையாளர்கள் காண்கின்றனர். உதாரணமாக, இந்தக் கண்ணேராட்டம் Archibald Robertson and Alfred Plummer, *A Critical and Exegetical Commentary on the First Epistle of St Paul to the Corinthians*, The International Critical Commentary, 2d ed. (Edinburgh: T. & T. Clark, 1914), 324 என்ற புத்தகத்தில் முன்வைக்கப் பட்டுள்ளது.⁸Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick W. Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 922. அமைதி காத்தல் என்பதல்ல; ஆனால் அமைதியாகுதல் அல்லது அமைதியாகக் கீழ்க்குத்தல் என்பதே (sigadō) "என்ற சொல்லின் வேர் அர்த்தமாக உள்ளது ... இது ஆரவாரமான அல்லது இடைமற்றத்தலான பேச்சை அடக்குதல் என்று அர்த்தப்படுகிறது" (Echols, 170).⁹எனவே இது, சபைக்குமுழுத்தின் பாடுதலில் இணைந்து கொள்வதில் இருந்து பெண்களைத் தடை செய்யாது.¹⁰விளக்கவுரையாளர்கள், "பெண்களின் கீழ்ப்படிதல்" என்பது பெண்களுக்கு எதிராக விதிக்கப்பட்ட தடையின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாக உள்ளது என்று அடிக்கடி சுட்டிக்காண்பிக்கின்றனர். (Richard E. Oster, Jr., *1 Corinthians*, The College Press NIV Commentary [Joplin, Mo.: College Press Publishing Co., 1995], 355-56; Coffman, 241.)

¹¹பெரும்பான்மையான விளக்கவுரையாளர்கள், ஆதியாகமம் 3:16ஐ (கணவர் தமது மனவிமீது ஆருடை செய்யும்படியான தேவனுடைய கட்டளையை) பெண்கள் கீழ்ப்படித்திராத போது மீறப்படும் விதியின் பாகமாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்விடத்தில் ஆதியாகமம் 1:26, 27 மற்றும் 2:21-23ன் படைப்பு பற்றிய எடுத்துரைப்புகளைப் பற்றிப் பவுல் நினைத்திருக்க அதிகம் வாய்ப்பு உள்ளது என்று புருள் அவர்கள் சுட்டிக்காண்பித்தார். (F. F. Bruce, *1 and 2 Corinthians*, The New Century Bible Commentary [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971], 136.)¹²"அறிவுறுத்துபவர்களின் பணிப்பொறுப்பைப் பெண்கள் தங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல் என்பது பெரும்பான்மையான மக்களின் கண்களில் கிறிஸ்தவத்தைக் கணவீன்படுத்துதலாக இருந்திருக்கும். கலாச்சாரங்களைப் பின்பற்றும்படி அவர்களுக்குப் பவுல் அழைப்பு விடுகிறார்" (Leon Morris, *The First Epistle of Paul to the Corinthians*, The Tyndale New Testament Commentaries [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1973], 201).¹³Osburn, 231. இருப்பினும், புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில் இருந்த உலகத்தில் பெண்கள் பற்றிய பல்வேறு எண்ணப்போக்குகளைக் கண்டறிதல் சாத்தியமாக இருந்தது என்று சுட்டிக்காண்பித்த ஆஸ்டர் அவர்கள், "கிரேக்க - ரோமானியப் பழங்காலத்தின் எல்லாத் தகவலும் அளிக்கப்பட்ட ஒரு தித்தரிப்பை" கொண்டிருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது என்று எச்சரித்தார். (Oster, 358-59.)¹⁴NASBவேதாகமம் [மற்றும் தமிழ் வேதாகமம்], "பரிசுத்தவான்களுடைய சபைகளெல்லாவற்றிலேயும் அப்படியே இருக்கிறது" என்பதை முந்திய சொற்றொடர்துந் தொடர்பு படுத்துகிறது; NRSVம் நற்றும் NIV வேதாகமங்கள் இதை [இதற்குப்] பிந்திய சொற்றொடர்துந் தொடர்பு படுத்துகின்றன. ¹⁵இதேபோன்ற சுற்றுக்களைப் பவுல், 1 கொரிந்தியர் 7:17 ("எல் லாச் சபைகளிலேயும் இப்படியே திட்டம் பண்ணுகிறேன்") மற்றும் 1 கொரிந்தியர் 11:16 ("எங்களுக்கும், தேவனுடைய சபைகளுக்கும், அப்படிப்பட்ட வழக்கில்லை")

ஆகியவற்றில் ஏற்படுத்தினார். இதைப்போன்ற, ஆனால் தெளிவாக உள்ளடங்காத ஒரு கருத்து 16:1ல் காணப்படுகிறது: “நான் கலாத்தியா நாட்டுச் சபைகளுக்குப் பண்ணின திட்டத்தின்படியே நீங்களும் செய்யுங்கள்.”¹⁶இது தொடர்ந்து பொருத்தமாகும் நிலை பற்றி விளக்கவரையாளர்கள் கருத்து வேறுபடுகின்றனர். இது தொடர்ந்து செயல் விளைவில் இருக்கத் தொடர வேண்டிய முற்றான கட்டளையாக உள்ளது என்பதில் பலர் மனதிறைவு அடைந்துள்ளனர். (R. C. H. Lenski, *The Interpretation of St. Paul's First and Second Epistles to the Corinthians* [N.p.: Lutheran Book Concern, 1937; reprint, Minneapolis: Augsburg Publishing House, 1963], 616; Grosheide, 341-42; David Lipscomb, *A Commentary on the New Testament Epistles*, vol. 2, *First Corinthians*, ed. J. W. Shepherd [Nashville: Gospel Advocate Co., 1935; reprint, 1984], 216-17; W. Harold Mare, “1 Corinthians,” in *The Expositor's Bible Commentary*, vol. 10, *Romans-Galatians* [Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1976], 276.) இதற்கு நேர்மாறாக, 1 கொரிந்தியர் 14:34, 35, சபைக்கான “உலகளாவிய சட்டம்” அல்ல என்ற கண்ணோட்டத்தை காஃமன் கொடுத்தார். (Coffman, 242-45.)¹⁷ ஆஸ்டர் அவர்கள் பின்வரும் கண்ணோட்டத்தைத் தழுவினார்: “‘அமைதி’ மற்றும் ‘பேச அனுமதிக்கப்படவில்லை என்ற நிபந்தனைகள் சந்தர்ப்பப்பொருளில் ஆனதாகவும் இந்தப் பெண்கள் பேசுதலுக்கு எதிராகச் சீர்பொருத்தமாகத் தடைசெய்வதாகவும் மாத்திரம் இருந்திருக்க முடியும் ... இது அவர்கள் 1 கொரிந்தியர் 14:34-35ன் கொள்கைகள் மற்றும் வரைமுறைகள் ஆகியவற்றை மீறிய வரைக்கும் மாத்திரமே அமலில் இருக்கிறது எனலாம்” (Oster, 355).¹⁸ William Barclay, *The Letters to the Corinthians*, The Daily Study Bible, 2d ed. (Edinburgh: St. Andrews Press, 1954; reprint, Philadelphia: Westminster Press, 1956), 151-52. ¹⁹C. R. Nichol, *God's Woman* (Clifton, Tex.: Nichol Publishing Co., 1938), 140; Randy Mayeux, “An ‘Old Look’ at Women in the Church,” *Firm Foundation* 92 (2 December 1975): 761. ²⁰Kathy J. Pulley, “Women in the Church in Recent Discussion,” in *Essays on Women in Earliest Christianity*, ed. Carroll D. Osburn (Joplin, Mo.: College Press, 1995), 1:12. என்ற புத்தகத்தில் அவர்களின் கூற்றுப்படி, இது பெண்களின் பணிப்பொறுப்பு குறித்து “சரிநிகர்” (“சம உரிமைகள்”) நிலைப்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக உள்ளது.

²¹“சபைகளைல்லாவற்றி லேயும் ...” என்ற முன்னுரைக் கூற்று, “எல்லா சபைகளுக்கும் அப்போஸ்தலிக்க அதிகாரத்தை அமுல்படுத்தியிருந்த” கட்டளையைச் சட்டிக்காணபிக்கிறது என்று ஹார்வி போர்ட்டர், அவர்கள் கூறினார் (Harvey Porter, “Woman’s Work in the Church: Scriptural Limitations,” *Abilene Christian College Lectures* [1972], 205).